

af Dage, hvori der oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse, meddeles Kommunerne ved Arbejdsdirektørens Foranstaltning, medens Størrelsen af den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag fastsættes og meddeles af Arbejds- og Socialministeren, jfr. Forsorgslovens § 293, Stk. 1.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft straks.

Efter Lovanordningen af 20. Marts 1945 var det 3 pCt. af det i § 2 nævnte Beløb, som Raadighedsbeløbet forhøjedes med i Stedet for som nu 2 pCt. Desuden er der sket den Ændring, at den supplerende Hjælp efter de nye Regler kan ydes til arbejdsløse Forsørgere, som har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet, medens Lovanordningen stillede som Betingelse, at de paagældende skulde være blevet arbejdsløse som Følge af Nedgangen i Tilførslerne af Brændsel og Raavarer m. v. Denne Ændring har dog i Forvejen været gennemført i Praksis, da det i mange Tilfælde vilde være vanskeligt at afgøre, hvorvidt en Person er blevet arbejdsløs som Følge af Knapheden paa Brændsel og Raavarer.

Under Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget tog saave den socialdemokratiske som den kommunistiske Ordfører Afstand fra det, medens der fra anden Side blev givet Tilsagn om en velvillig Behandling.

Under den efterfølgende Udvalgsbehandling stillede de *kommunistiske* Udvalgsmedlemmer Ændringsforslag om Opretholdelse af den hidtidige Ordning indtil 31. Marts 1947, hvilket begrundedes med, at »der siden Befrielsen har været en ikke ringe Arbejdsløshed, som er vokset betydeligt i Vintermaanederne, hvilket vil medføre, at et stigende Antal arbejdsløse vil være henvist til Kommunehjælp, samt til at de meget omtalte Beskæftigelsesforanstaltninger synes at være gledet i Baggrunden, og at Materialesituationen kun langsomt vil forbedres. En Forlængelse af den nugældende Lov er saa meget mere paa krævet, som det netop er de langvarigt arbejdsløse og de, der eventuelt er slettet som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, der udgør den ringest stillede Del af Arbejderklassen«. Forslaget forkastedes imidlertid ved 2. Behandling med 70 Stemmer mod 50.

Ogsaa fra *socialdemokratisk* Side stilledes der Forslag om Forlængelse af de i Lovanordningen af 20. Marts 1945 fastsatte Regler til 31. Marts 1947, idet man gjorde gældende, at de Forhold, der bevirkede Udstedelsen af denne Lovanordning, stadig var til Stede. Dette forkastedes med 69 Stemmer mod 53.

Med 70 Stemmer vedtoges derefter enstemmigt — 57 Medlemmer stemte hverken for eller imod — et af Udvalgets Fler-tal (Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Ven-